

„BUDAPEST FÜRDŐVÁROS“

244
 Augusztus 21-e óta a Dózsa György-úti Kocsijavító Műhely fürdőhelyiségében pompás melegvízben zuhanyoznak, fürödnek munkájuk után a dolgozók. Nem szén melegíti a fürdővizet, hanem a csapból a Hősök-terén fakadó hőforrás. A Fővárosi Fűtéstechnikai Gazdasági Iroda távvezetékét épített, hogy a forrásvíz eljuthasson a dolgozókhoz és alkotmány ünnepére az építés dolgozóinak felajánlásaképpen bekapcsolták a Kocsijavító Műhely fürdőhelyiségeit is a melegvízszolgáltatásba. Négy százan zuhanyozhatnak, fürödhetnek naponta. A hőforrás fölhasználása évi 500 mázsa szén megtakarítását jelenti.

Ugyanez a hőforrás júni május óta a közeli MAV-kórház boilerét is. De itt egy másik csőrendszer segítségével az eredeti gyógyvízben is fürödhetnek a betegek. Sőt, készül már a távvezetéknek az a szakasza is, amely majd melegvizet szállít a szabóeszközök kórháznak és más intézményeinknek. Népgazdaságunk számára ez évi 400 vagyon szent jelent.

Ennek a gyógyforrásunknak páratlanul értékes gyógyvize — melyből percnként öt-ezer liter ad a forrás — eddig a csatornában folyt el. Mint ahogyan felhasználatlan maradt a Széchenyi-fürdő egyik forrásvize is. 1938-ban

kétéves munka, rengeteg vita után tarták fel. A „székesfőváros urai” zsíros üzletnek találták, hogy új hőforrásokat fúrjanak a Széchenyi-fürdő környékén. Két párt vívta át az harcát: van-e gyógyvíz, vagy nincs, helyesebben: ki zsebelje be a busás nyereséget. Végül is megegyeztek a koncon: folytatták a munkálatokat. Amikor pedig napvilágra került a kincset érő melegvíz, hagyták kárbaveszni. Ezen már — úgy látszik, — nem lehetett eleget keresni. A Dunát melegítették vele...

Fővárosunk páratlan természeti kincsei — a hőforrások — nem a dolgozó tömegek javát, hanem a dologtalanok bényelmét szolgálták. Hogy „Budapest fürdőváros” mennyire csak üzlet volt, bizonyítja az 1942-es közigazgatási évkönyv, amely gyógyforrásainkról, gyógyfürdőinkről ezt jelenti: „Az 1942-es üzleti év öröndetes eseménye az üzem további bővülése és pénzügyi egyensúlyának megszilárdítása.”

„Az üzem további bővülése” alatt az amerikai „üzletemberek”, majd az SS-tisztek dorobéolására szolgáló, amúgyis szűk jérőhellyel rendelkező Gellért luxusfürdő új bérhelyiségét és római mozaikokkal burkolt naosztóját értették.

A felszabadulás fel-szabadította forrásvizeinket is — szabaddá

tette a dolgozó nép számára.

Már a hároméves terv is megajándékozta a fővárost a dagály-utcai Szabadság-nép-stranddal, ahol azóta ezren és ezren találtak gyógyulást. Azonkívül a Városi Tanács irányításával a Fővárosi Fűtéstechnikai Gazdasági Iroda távvezetékét épített, amelyen át eljut-ta a kincset érő forrás-vízintézményeink-be, üzemeinkbe.

A nép állama nem hagyja kárbaveszni a természet kincseit. Jobbá, szebbé teszi vele életünket. A készülő terv-vek a Széchenyi-fürdő-nél levő hőforrás és a margitszigeti hőforrás vizét is számításba veszik. Az egyik forrás a FOKERT vágányutcai telepének meglegházait fűti majd. Egy nagy mosodánk is a természetes melegvíz fűtő-erejének felhasználásával létesül és az öt-éves terv folyamán Észak-Pest egyik város-résében 3500 munkás-lakásnak állandó, olcsó melegvíz-szolgáltatását biztosítják forrásvizeink segítségével.

Háromezeröttszáz munkáslakásban folyik majd a hét minden napján a csapokból melegvíz a fürdőszobában, a konyhában. Ez valaha csak álom lehetett volna. Öt-éves tervünk megvalósítja.

Öt éves tervünk a természet pazar kincseit is a budapesti dolgozóknak szolgálatába állítja.

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás	
Szörz6	Cím:	Tárgy:	Hely:
	<i>Melegvíz fűtésvize</i>	<i>6/3. 41</i>	<i>u 1957</i>
Forrás:	(Hely)	(Id6)	(Köt. v. füz.)
<i>Budapesti Hírlap</i>	<i>(Hely)</i>	<i>(Id6)</i>	<i>(Köt. v. füz.)</i>
Szerző:	(Oldal)	Helyszám:	Szerző:
<i>Melegvíz fűtésvize</i>	<i>(Oldal)</i>	<i>(Helyszám)</i>	<i>(Szerző)</i>